

все пакъ видно е, че го пазятъ много добре. Изглежда да е нѣкой твърде знатенъ господарь... Като чуль тия слова, Блонделъ безъ малко не загубилъ разумъ отъ радостъ. Ала не издалъ съ нищо изненадата си и прекаралъ нощта тамъ. На следния день отишелъ въ църква да се помоли за помощъ и сполука. Следъ това се отправилъ къмъ замъка, представилъ се на херцога и го помолилъ да остане при двора му като трубадуръ. Понеже Блонделъ билъ хубавъ момъкъ и отличенъ пѣвецъ, херцогътъ на драго сърдце го приелъ въ двора си. Скоро Блонделъ станалъ любимецъ на всички. Минало доста време, ала той не узналъ нищо за знатния пленникъ. Веднѣжъ, когато се разхождалъ изъ градината, той чуль нѣкой да пѣе. Пѣсенята била твърде позната на Блонделъ, защото той на времето я съчинилъ за своя приятель Ричардъ. Трубадурътъ изтрѣпналъ. Огледалъ се наоколо. Приблизилъ до кулата. И запѣлъ втората строфа отъ пѣсенята. Следъ това взелъ виолата си и засвирилъ една също тѣй позната и на двамата мелодия. Кралъ Ричардъ разбралъ, че най-сетне е намѣренъ.

— И после? — извикаха едновременно момитѣ.

— После, Блонделъ поискалъ отъ господаря си отпускъ, да споходи родината си. Получилъ конь, дрехи, пари и заминалъ направо за Англия. Можете си представи радостта на кралицитѣ и на васалитѣ му! Веднага тѣ изпратили двама пратеници до херцога, да преговарятъ за освобождението на краля. Изплашенъ отъ голѣмата си отговорность, херцогътъ предалъ пленника на алеманския императоръ. Следъ дълги преговори, най-сетне откупътъ билъ опредѣленъ: двесте хиляди марки естерлини. Цѣла Англия взела участие въ подписката и огромната сума била събрана.

И Ричардъ Лъвското сърдце се върналъ въ родината си, посрещнатъ съ небивалъ възторгъ... За това той трѣбвало да благодари само на предаността на своя приятель...

— Друга, нѣкой друга рицарска история, разправете ни още! — извикаха въодушевено младитѣ девойки.